Ancaria

by okt7

Category: How to Train Your Dragon
Genre: Adventure, Romance
Language: Hungarian
Characters: OC, The Big Dragon
Status: In-Progress
Published: 2014-09-23 19:27:20
Updated: 2014-09-23 19:27:20
Packaged: 2016-04-26 22:36:51
Rating: T
Chapters: 1
Words: 696
Publisher: www.fanfiction.net
Summary: A Humagonok utÃ³djai keresik az ellopott tÃ¡rgyakat. Nem sikerÃ¼lt minden alkalommal, de most Ãºgy tÅ±nik, pÃ¡r fiatal harcos most sikerÃ¼lhet. Egy mÃ¡sik lÃ©ny szemszÃ¶ge Ã©s egy kis romÃ¡nc megoldja az Ã©vszÃ¡zados relytÃ©t, Ã©s helyreÃ¡llÃ-tja a bÃ©kÃ©t. :D

Ancaria

"...Azt hiszem a legjobb lesz, ha a kezdetektÅ‘l kezdem."

A nÃ©pem mindig is harmÃ³niÃ¡ban Ã©lt a termÃ©szettel, sosem vettÃ¼nk el tÃ¶bbet, mint amire szÃ¼ksÃ©gÃ¼nk volt, de mindig tÃ¶bbet adtunk vissza.

KitÅ±nÅ‘ vadÃ¡szok voltunk. A kÃ¶rÃ¼lÃ¶ttÃ¼nk Ã©lÅ‘ Ã¡llatok, mindig kÃ¶zponti szerepet tÃ¶ltÃ¶ttek be az Ã©ltÃ¼nkben. Sosem Ã¶ltÃ¼nk le Ãºgy egyet sem, hogy ne mondtunk volna az erdÅ‘nek kÃ¶szÃ¶netet. Nem voltak felesleges Ã¡ldozatok.

Viszont voltak akik nem nÃ©ztÃ©k ezt jÃ³ szemmel, lehet, hogy a termÃ©szettel egysÃ©gesen sikerÃ¼lt Ã©ltÃ¼nk, de egymÃ¡ssal viszont nem, b

Egy nap, eljÃ¶tt az az idÅ‘, amikor a Hatalmas LÃ©nyek egyike leszÃ¡llt hozzÃ¡nk Ã©s ÃºtmutatÃ¡st adott nekÃ¼nk a jÃ¶vÅ‘re. Å•k voltak az Alfa sÃ¡rkÃ¡nyok.

A nagy vezÃ©rÃ¼nk Rikoduo, aki meghallgatta a mondanivalÃ³jÃ¡t a minden szÃ¡zadik esztendÅ‘ben eljÃ¶vÅ‘knek, elÅ‘re jÃ¡rult, fÃ©l tÃ©rdre ereszkedett Ã©s lehajtott fejjel hallgatta, amit az AlfÃ¡k mondanak.

Az AlfÃ¡k szavÃ¡t csak a bizonyos kivÃ¡lasztottak Ã©rthettÃ©k, mint Å‘ Ã©s fia Szarufan. Ez a tisztes tÃ¡volban Å‘ket fÃ©lkÃ¶rben vÃ©gig Ã¡llÃ³knak, csak szimpla sutyorogÃ¡snak tÅ±nhetett, de tudtÃ¡k, hogy

hatalmas jelentÅ‘sÃ©ggel bÃ-rt.

Ez most mÃ©gis mÃ¡s volt, a sutyorogÃ¡s, most fÃ¼l sÃ©rtÅ‘, magas hangÃº morgÃ¡s volt. VezÃ©rÃ¼nk rÃ©mÃ¼lten kapta fel a fejÃ©t. FelÃ¡llt Ã©s felnÃ©zett a nÃ¡la harmincszor magasabb lÃ©nyre, aki hatalmas lendÃ¼lettel elÅ‘re lÃ©pett Ã©s eltaposta Å‘t.

Szarufan azonnal elÅ‘re futott, de hamar megtorpant, amikor lÃ¡tta, hogy az Alfa tÃ¼zet akar okÃ¡dni nÃ©pÃ©re.

Hangos Ã©s figyelemfelkeltÅ‘ kiÃ¡ltozÃ¡sa, vÃ©gÃ¼l felkeltette a sÃ¡rkÃ¡ny figyelmÃ©t Ã©s az abbahagyva a tombolÃ¡sÃ¡t lenÃ©zett rÃ¡.

- MiÃ©rt csinÃ¡lod ezt?! MiÃ©rt akarsz Ã¡rtani a nÃ©pemnek?! - kÃ©rdezte kÃ©tsÃ©gbe esve.

~ Elvettetek tÅ‘lÃ¼nk valamit, amit nem lett volna szabad. Valaki kÃ¶zÃ¼letek, ellopott tÅ‘lÃ¼nk egy tojÃ¡st. ~ hangzott a felelet a fejÃ©ben.

- Soha nem lopnÃ¡nk el tÅ‘letek vagy mÃ¡s sÃ¡rkÃ¡nyoktÃ³l semmit, kivÃ¡ltkÃ©ppen az utÃ³dotokat nem!

~ ValamelyikÅ‘tÃ¶k akkor is elkÃ¶vette, amennyiben mÃ©g most visszaadjÃ¡tok, nem lesz nagyobb vÃ©rontÃ¡s.

Habozva ugyan, de Szarufan szembefordult nÃ©pÃ©vel Ã©s kÃ©rdÅ‘re vonta Å‘ket.

- Az Alfa szerint, valaki itt ellopta egy tojÃ¡suk, lÃ©pjen elÅ‘ aki ezt tette, Ã©s nem esik bÃ¡ntÃ³dÃ¡sunk.

Az emberek csak rÃ©mÃ¼lten Ã©s zavarodva nÃ©ztek.

MOST! - kiÃ¡ltotta el magÃ¡t idegesen. De nem jÃ¶tt elÅ‘ senki a tÃ¶megbÅ‘l.

~ Legyen ahogy akarjÃ¡tok, Ã¡rulÃ¡sotokÃ©rt nÃ©peink mostantÃ³l harcban Ã¡llnak, amÃ-g az ellopott tojÃ¡s meg nem kerÃ¼l. E naptÃ³l kezdve ti, Humagonok, nem vagytok a pÃ¡rtfogoltjaink. ~ ezt viszont, mÃ¡r mindenki tisztÃ¡n Ã©rtette. A sÃ¡rkÃ¡ny lassan lelÃ©pett a megalÃ¡zott vezÃ©rrÅ‘l, megfordult, majd lassan Ã©s komÃ³tosan vissza sÃ©tÃ¡lt az tengerbe.

Szarufan oda sietett apjÃ¡hoz, aki mÃ¡r nem is volt magÃ¡nÃ¡l. Leborult hozzÃ¡ Ã©s kÃ¶nnyeket hullatva mellkasÃ¡ra tette a fejÃ©t az ifjÃº Ã¶rÃ¶kÃ¶s. A fejÃ©ben formÃ¡lÃ³dni kezdtek a gondlatok, hogy bosszÃºt kell Ã¡llnia apjÃ©rt azon, aki ezt a fiaskÃ³t elkÃ¶vette.

MegtÃ¶rten kiÃ¡ltott fel a sÃ¶tÃ©tedÅ‘ Ã©gbe.

PÃ¡r hÃ©ttel kÃ©sÅ‘bb, a rosszindulatÃºbb sÃ¡rkÃ¡nyokat, akik annyira gyÃ¡vÃ¡k voltak, hogy vÃ©dtelen telepÃ¼lÃ©seket tÃ¡madjanak meg, mÃ¡r nem bÃ-rta elviselni az ifjÃº fÅ‘nÃ¶k.

Eddig az volt a parancsa, hogy tartsÃ¡k tÃ¡vol a sÃ¡rkÃ¡nyokat a terÃ¼leteiktÅ‘l Ã©s a fÃ¶ldjeiktÅ‘l de ne Ã¶lljÃ©k meg Å‘ket, csak ha mÃ¡r nincs mÃ¡s vÃ¡lasztÃ¡suk. Viszont mikor lÃ¡togatÃ³ba ment egy

helytartÃ³jÃ¡hoz csalÃ¡djÃ¡val, akkor nem talÃ¡lt mÃ¡st, mint a felÃ©getett falut. A palotÃ¡ba Ã©rve sokkolta a lÃ¡tvÃ¡ny. Egyetlen hÃºga, aki jegyese volt a helytartÃ³ fiÃ¡val, holtan fekÃ¼dt a trÃ³n terem padlÃ³jÃ¡n. Felette pedig az a sÃ¡rkÃ¡ny Ã¡llt, akit a legrosszabb rÃ©m Ã¡lmaiban sem akart ott tudni.

Dream volt az, egy Ã‰jfÃºria, a hÃºga sÃ¡rkÃ¡nya, akit mÃ¡r kis kora Ã³ta nevelt. A sÃ¡rkÃ¡nynak vÃ©resek voltak a fogai Ã©s a mancsa. Kiolvashatatlan nÃ©zÃ©st vetett [Ã©rdekesen mondod, hogy KifÃ¼rkÃ©szhetetlen pillantÃ¡stâ€¦ xD] Szarufanra, akit Ã©ktelen dÃ¼h kerÃ-tett hatalmÃ¡ba.

A sÃ¡rkÃ¡ny hÃ¡trÃ¡lni kezdett, a felÃ© kÃ¶zeledÅ‘ vezÃ©rtÅ‘l Ã©s Å‘reitÅ‘l.

~ Szarufan, megtudom magyarÃ¡zni...! ~ kÃ¶nyÃ¶rgÃ¶tt.

- Ezen semmit nem kell megmagyarÃ¡znod, csatlakoztÃ¡l tÃ¡rsaidhoz a pokolba vezetÅ‘ Ãºton! - ebben a percben valami eltÃ¶rt Szarufanban, Ã©s onnantÃ³l kezdve a sÃ¡rkÃ¡nyok irÃ¡nti imÃ¡data Ã¡t alakult mÃ©g nagyobb gyÅ±lÃ¶lettÃ©.

Dreamnek mÃ¡r nem volt hova menekÃ¼lnie, az Å‘rÃ¶k kÃ¶rbeÃ¡lltÃ¡k Ã©s hat felÅ‘l, egyszerre egyetlen parancsra kiadott szÃ¡mszerijj lÃ¶vÃ©ssel vÃ©geztek vele. Dream fÃ¡jdalmasan nyÃ¶gÃ¶tt Ã©s a fÃ¶ldre zuhant.

Szarufan a terem tetejÃ©n lÃ©vÅ‘ ablakokra pillantott, lÃ¡tott valamit elsuhanni, biztosra vette, hogy egy Ã‰jfÃºria volt.

Ez a FÃºria vitte magÃ¡val a mÃ¡r tÃ¶bb szÃ¡z Ã©ve tartÃ³ hÃ¡borÃº megkezdÃ©sÃ©nek hÃ-rÃ©t. AzÃ³ta, szinte mÃ¡r csak FÃºriÃ¡k harcoltak a Humagonok ellen. A tÃ¶bbi faj vagy belefÃ¡radt Ã©s bÃ©kÃ©t kÃ¶tÃ¶tt, vagy a sziget olyan helyÃ©re vÃ¡ndorolt, ahol nem dÃºl hÃ¡borÃº.

"InnentÅ‘l kezdÅ‘dik minden. A nevem Blase Ã©s ez az Ã©n tÃ¶rtÃ©netem...!"

End
file.